

1. Waarom deze lijsten van namen en maatregelen?

Het was best een ingewikkeld stukje dat we lezen, vond u niet? Dan denk je: wat moet je daarmee? Lijsten met namen, en een opsomming van maatregelen... Waarom staat dit in de Bijbel?

Nou, laten we even kijken wat er precies gebeurd is. Koning Hizkia is bezig met een grootscheepse hervorming. Na een verschrikkelijke periode onder zijn vader, koning Achaz, vol onrecht en afgoderij, brengt Hizkia allerlei terreinen van het maatschappelijk leven op orde, stuk voor stuk. Eerst is de tempel in ere hersteld, vervolgens is de viering van het Paasfeest weer opgepakt, en vervolgens zijn mensen weer giften gaan geven voor de dienst van God. Dat was nodig, want de priesters en de Levieten moesten tijd kunnen vrijmaken voor het werk van God, in de tempel, en ook verder in het land. Er moesten offers gebracht worden. Er moest onderwijs gegeven worden in de wet van God. En er moest gezongen worden. Kortom: er moest ruimte gemaakt worden voor de dienst van de HERE. We hebben dat vanmorgen gelezen, het eerste deel van dit hoofdstuk.

De koning geeft zelf het goede voorbeeld, en dat slaat aan! De mensen gaan ruimhartig geven aan God. De eerste opbrengsten van de oogst, de eerstelingen, worden naar de tempel gebracht, en vervolgens steeds tien procent van de opbrengst. Daarnaast komen er ook nog veel vrijwillige giften binnen, bovenop die eerstelingen en die tienden. Er gaat een golf van enthousiasme en blijdschap door het land. En het wonderlijke is: al die offergaven aan God brengen de bevolking niet aan de bedelstaf. Nee, er is overvloed! De hogepriester zegt: 'Dat is nou de zegen van de HERE!'

2. Giften zijn heilig en moeten eerlijk verdeeld worden

Hoe gaat het verder met de enorme voorraden voedsel, die door het volk zijn geschonken? Hizkia beseft een paar dingen. Ten eerste moet het goed opgeslagen worden, want anders verrot het. Vers 11: 'Daarop beval Jechizkia vertrekken in te richten in het huis des HEREN, en men richtte ze in.' Met giften moet je altijd zorgvuldig omgaan. Dat geldt ook in de kerk. Want giften aan de kerk zijn giften aan God, en daarmee zijn ze heilig.

Ten tweede beseft Hizkia dat al die giften goed verdeeld moeten worden. Die giften zijn namelijk bestemd voor de priesters en de Levieten. Hoe is de situatie in die tijd? De stam van Levi heeft in het beloofde land nooit een eigen gebied gekregen. De leden van de stam van Levi waren voorbestemd om God te dienen. Binnen de stam van Levi had je de priesterfamilies. En hoe was het geregeld? In elk stamgebied waren vier steden aangewezen, speciaal voor de Levieten en de priesters, om daar te wonen, dus totaal twaalf keer vier: 48 steden.

Hizkia beseft dus dat het een hele operatie is om te zorgen voor een eerlijke verdeling van al die giften. Er zijn enorme voorraden, maar er zijn ook veel priesters en Levieten, in Jeruzalem en in al die andere steden. In het bijbelgedeelte dat we hebben gelezen wordt uitgelegd, hoe zorgvuldig Hizkia te werk gaat. Er worden allerlei mensen aangesteld,

met verschillende taken, in Jeruzalem en in de steden van de Levieten. Er worden registers aangelegd: de priesters staan per familie gerangschikt, en de Levieten per afdeling, die een bepaalde taak verricht. En er wordt precies geregistreerd, wie wat heeft gekregen. We lezen bijvoorbeeld in vers 15 en 16, dat de mensen in die Levietensteden voedsel krijgen uitgereikt, maar dat dit weer niet geldt voor die Levieten die aan de beurt zijn om in Jeruzalem dienst te doen. Die krijgen al voedsel uitgereikt in Jeruzalem, samen met hun zonen: vanaf drie jaar gaan

Maquette van de tempel in Jeruzalem, waar de priesters en Levieten dienst deden.

de jongens mee om hun vaders te helpen in de tempel. U merkt wel: het is allemaal zorgvuldig uitgedacht. 'Want', staat er in vers 18, 'met getrouwheid wijdden zij zich aan het heilige.'

Stel je voor dat die giften, die door de mensen gegeven zijn, oneerlijk verdeeld zouden worden. Dat er Levieten zijn met kasten vol eten, en een stadje verderop Levieten met huilende kinderen, omdat ze honger hebben. Dat kán niet!

Waarom staat dit ingewikkelde stukje in de Bijbel? Om duidelijk te maken dat God aandacht heeft voor ieder mens! Koning Hizkia dient een eerlijke God, en daarom wil ook hij eerlijk zijn. En die eerlijkheid, die trouw kenmerkt ook de mensen die in zijn dienst staan. Dat woordje 'trouw' of 'getrouw', dat komt telkens weer terug. Vers 12: '**Trouw** bracht men de heffingen, de tienden en de heilige dingen.' Vers 15: 'In de steden der priesters stonden Eden, Minjamin, Jesua, Semaja, Amarja en Sekanja hem **getrouw** terzijde bij het uitdelen aan hun broeders in de afdelingen, aan groot en klein.' Vers 18, dat hoorden we al: 'Want met **getrouwheid** wijdden zij zich aan het heilige.' En vers 20: 'Hizkia deed wat goed en recht en **trouw** was voor het aangezicht van de HERE, zijn God.'

Dit uitgewerkte distributiesysteem heeft alles te maken met de liefde van God. God heeft oog voor ieder mens, júst ook voor die mensen die meestal achteraan staan, de mensen die niet zo'n grote mond hebben, mensen die worstelen met zichzelf en met het leven, mensen die je makkelijk vergeet.

God dienen is méér dan alleen spontaan geven. Dat is prachtig, maar God vraagt ons ook om goed onze hersens te gebruiken, om mensen terzijde te staan, om eerlijk te helpen, zonder personen of groepen over het hoofd te zien. Want iedereen telt mee. Iedereen is van waarde voor God.

3. Het Avondmaal onderstreept Gods liefde voor ieder mens persoonlijk

En daarmee komen we bij het Heilig Avondmaal. Waarom vieren we dat? Is het Woord niet genoeg? Gods beloften staan hier toch in? De Bijbel, is dat niet alles? Nee, gemeente, de Bijbel is niet genoeg. Blijkbaar niet, want de Here Jezus heeft ons náást het Woord ook de sacramenten gegeven: de Doop en het Avondmaal. Zichtbare tekenen, waarmee God zegt: 'Het zijn niet alleen algemene woorden, het is óók voor jou! Heel persoonlijk! Ik heb ook jou op het oog, Ik vergeet je niet!' U en jij en ik, wij krijgen, heel persoonlijk, een stukje brood en een slokje wijn. En aan dat Avondmaal is dat voor iedereen hetzelfde. Voor iedereen is er brood, voor iedereen is er wijn. Bij God is geen aanzien des persoons. Hij heeft oog voor ieder mens. Iedereen hoort erbij.

Juist het Heilig Avondmaal is een steeds weer terugkerende herinnering aan die liefde van God voor ieder mens. En daarom mag het juist bij het Avondmaal niet voorkomen, dat er géén goede verdeling is, dat de één voordringt, en de ander tekort komt. Dat gebeurde in Korinthe, in de eerste gemeente daar, gesticht door Paulus. In die gemeente ging het helemaal mis. Wat was er dan aan de hand? U kunt het lezen in 1 Korinthiërs 11: 20 en verder. Paulus schrijft daar dit: 'Wanneer gij dan bijeenkomt, is dát niet het eten van de maaltijd van de Here! Want bij het eten neemt ieder vooraf zijn eigen deel, zodat de een hongerig is en de ander dronken! Hebt gij dan geen huizen om te eten en te drinken? Of minacht gij zózeer de gemeente van God, dat gij de behoeftigen beschaamd maakt?' Vervolgens gaat Paulus dan uitleggen hoe het wél bedoeld is.

Het Avondmaal onderstreept, dat we sámen voor God staan, en dat we in Gods ogen allemaal éven waardevol zijn, allemaal éven belangrijk. God houdt er geen lievelingetjes op na, of, andersom gezegd: in Zijn ogen is ieder van ons Zijn lieveling!

4. Hebben ook wij oog voor onze broeders en zusters?

Wat is het belangrijk, om dat tot ons door te laten dringen! Hizkia, met zijn rechtvaardige verdeling, houdt ons een spiegel voor. Wij hebben vandaag aan het Avondmaal gezeten, en samen gegeten van hetzelfde brood, samen gedronken uit dezelfde bekertjes. Hebben we ook echt oog voor elkaar? Of hebben wij zo onze voorkeuren? Zijn er anderen aan die tafel die we in ons hart wegwensen? En als we de kring nog even verder uitbreiden: ook in Afrika wordt het Avondmaal gevierd, en in Azië. In China en India, in Zimbabwe, in Somalië en in Congo. Wat doet de nood van de broeders en zusters daar met ons hier? Wij eten van hetzelfde Brood: Jezus Christus. We drinken van dezelfde wijn: Zijn bloed. Beseft u dat wij één zijn? Hulp aan broeders en zusters ver weg, dat is geen liefdadigheid. Hulp is een kwestie van rechtvaardigheid, eerlijk delen. Op Pinksteren preekte hier ds. Clemence Zvandaziva. Na afloop kwamen hij en zijn vrouw en kinderen bij ons koffie drinken. Hij vertelde toen over de schrijnende situatie in Zimbabwe. Zóveel mensen worden elke dag wakker met

de gedachte: 'Zal ik vandaag mijn kinderen te eten kunnen geven? Zal ik vandaag zelf wat te eten kunnen vinden?' De trend in de samenleving is om ermee te stoppen, met ontwikkelingshulp. Het egoïsme wordt steeds brutaler, en er worden argumenten bijgehaald die fantastisch klinken. Maar het is pure hebberigheid.

5. Wie je ook bent, bij God ben je in tel!

Hizkia heeft oog voor ieder mens, en voor de nood van ieder mens. Waarom? Omdat Góð oog heeft voor ieder mensenkind, blank of geel of bruin, oud of jong, sterk of zwak. Wie je ook bent, bij Hem ben je in tel. En vandaag liet Hij dat zien aan Zijn tafel. Alle reden om Hem te danken, gemeente, alle reden! In Zijn ogen ben je kostbaar.

Gisteren kreeg ik een geboortekaartje, van mensen die ik een aantal jaren geleden getrouwd heb. Een blij kaartje. Het is een zoon: Elia. Er staat een gedichtje op:

*Een pril, teer leven is ons geschonken,
liefdevol ontvangen,
in ons hart gesloten,
als een wonderlijke zegen.*

Bij het geboortekaartje vonden we een inlegvelletje, ook mooi gedrukt met een beertje en een konijntje. Daar staat op:

Vreugde en Verdriet.

Verdriet:

Elia is geboren met het syndroom van Down.

Vreugde:

*We zijn trots op Elia,
en blij dat hij ons gezin mag verrijken.*

*Vreugde en verdriet:
de Vreugde overheerst!*

Ik dacht: zo heeft God het bedoeld! Iedereen hoort erbij. Voor iedereen is een plekje in Zijn gezin. Voor iedereen is een warme plek in Zijn hart. Wie je ook bent. Amen.